

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Grădiniței 1, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com
Preot Pavel Postolachi ☎ 0745 644 256
Preot Marius Tabarcea ☎ 0745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul II (2021) • Nr. 1 (6) • 17 Ianuarie

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Proclamarea Anului omagial și comemorativ 2021 în Patriarhia Română

Anul 2021 a fost proclamat vineri, 1 ianuarie, în Patriarhia Română, **Anul omagial al pastorației românilor din afara României și Anul comemorativ al celor adormiți în Domnul; valoarea liturgică și culturală a cimitirelor.** Cu acest prilej Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române a transmis un mesaj din care redăm în continuare.

„Cele două teme, omagială și comemorativă, evidențiază două coordonate esențiale prioritare în viața și activitatea pastoral-misionară a Bisericii noastre.

Grija pastorală și atenția specială manifestată de Patriarhia Română față de comunitățile ortodoxe românești din afara granițelor țării s-a concretizat prin **înființarea de numeroase parohii și eparhii noi** care să vină în întâmpinarea nevoilor sufletești ale credincioșilor români ortodocși din afara României.

Prin **slujitorii** ei, Biserica Mamă îi sprijină și încurajează pe fiii ei duhovnicești din afara granițelor țării și înțelege greutățile cu care aceștia se confruntă. [...] Prin **cult**, dar și prin **evenimentele culturale și acțiunile social-filantropice** organizate de parohiile din diaspora română, sunt promovate valorile permanente ale Ortodoxiei și ale poporului român, se transmit tradițiile românești și se cultivă limba română, toate acestea contribuind la păstrarea identității culturale, etnice și

ecleziiale ortodoxe a românilor din diaspora. Totodată, **promovarea identității românești ortodoxe** asigură o integrare socială în țările gazdă fără asimilare culturală și fără deznaționalizare.[...]”

Referitor la **Anul comemorativ**, Preafericirea Sa a subliniat următoarele:

„Pomenirea în Biserică a celor adormiți în Domnul constituie un act de credință ortodoxă și mărturie a iubirii față de semenii.

Cimitirele au desigur o semnificație liturgică, dar și o valoare culturală. Ele sunt expresia respectului și pioasei aducerii aminte față de înaintași.

Pomenirea eroilor din toate timpurile și din toate locurile, ca și cultul morților în general, constituie manifestări de statornicie în credință, de continuitate și unitate în cuget și simțiri de-a lungul generațiilor. Este semnul neuitării și prețuirii noastre pentru jertfa lor și speranța comuniunii lor veșnice cu Hristos Domnul, în nădejdea învierii și a vieții veșnice.”

DUMINICA
29
DUPĂ RUSALII

Vindecarea
celor zece leproși

Unde și cum să mă vindec de păcat?

Arhimandritul Serafim Alexiev

Păcatul este un mare rău, cu urmări adânci, greu de socotit – muncile veșnice ale iadului! Iar leacul lui, rânduit de Iisus Hristos, este atât de simplu! Pare de neînchipuit!... Așa cum Iisus Hristos le-a zis celor zece leproși: „Mergeți și vă arătați preoților” (Luca 17, 14) iar ei, mergând, s-au curățit, așa și nouă păcătoșilor ne spune, parcă: **și voi sunteți bolnavi de lepră duhovnicească. Nu vă temeți! Împliniți numai aceasta: Mergeți și vă arătați preoților.** De vom nesocoti dumnezeiasca milă, spuneți-mi, oare, cât de grele vor fi pedepsele pe care le vom suferi pentru că nu am lucrat pentru mântuirea noastră, puținul care ne-a fost încredințat și este atât de ușor desăvârșit?

Sfânta Scriptură ne istorisește cum Neeman, căpetenia oștirii Siriene, suferea de lepră. Auzind el că în ținutul lui Israel se află un proroc al lui Dumnezeu, Elisei, care îl poate tămădui, a venit la acesta, însoțit de slugi și cu daruri multe, oprindu-se în fața ușilor lui. Prorocul cel sfânt nu i-a ieșit în întâmpinare, ci și-a trimis slujitorul să-i zică: „Mergi de te spală în Iordan de șapte ori, și se va însănătoși trupul tău, și se va curăți”. Neeman, însă, auzind cuvintele acestea, s-a mâniat, spunând: „Iată, ziceam că prorocul acesta va ieși la mine și va sta, și va chema numele Domnului Dumnezeului său, și pune mâna sa peste loc; și va vindeca lepra. Iar el mă trimite să mă scald în apa Iordanului! Au doar nu sunt ape mai bune în Siria?” și s-a dus mâniaș. Dar slugile lui, apropiindu-se, i-au zis: „Stăpâne, de ți-ar fi grăit ție prorocul un cuvânt mare, au doar nu ai fi făcut? Iar acum ți-a zis doar să te speli. Oare nu vei putea plini un lucru atât de lesnicios?” (IV Regi 5, 1-14). Neeman și-a ascultat slugile, s-a afundat de șapte ori în Iordan și trupul i s-a curățit și i s-a înnoit precum cel al unui prunc.

Ce boală grea este lepra! și cât de ușor a tămăduit-o prorocul! Oare nu tot la fel de ușor se vindecă și cea mai grea dintre boli – păcatul? Afundă-te în valurile cele adânci ale pocăinței și harul lui Dumnezeu te va curăți de toate păcatele! Vei ieși din baia duhovnicească a Tainei Sfintei Spovedanii cu sufletul curat și înnoit precum cel al unui prunc!

Ce recomanzi, Părinte?

Pr. Constantin Sturzu | DOXOLOGIA.ro

Sunt situații în care nu avem voie să tăcem și situații în care nu este necesar să vorbim. Când este vorba despre elemente sau situații cu impact asupra dreptei credințe sau asupra vieții bisericești, se cuvine „să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni”. Când sunt aspecte ce trebuie cântărite din perspectivă lumească, fiecare să caute repere.

Ca preot (duhovnic), ai nu doar dreptul, ci și datoria de a-i îndruma pe cei ce-ți sunt încredințați pe Cale. Dar nu în orice domeniu sau în orice problemă. Vremurile tulburi și imprevizibile pe care le trăim îi determină pe unii credincioși să vină și cu tot felul de întrebări ce vizează, desigur, varii domenii ale vieții noastre de zi cu zi. Cam toate sub genericul: „**Ce recomanzi, Părinte?**”. Voi schița, mai jos, câteva posibile răspunsuri, formulate și prin prisma experienței mele.

Decât să recomanzi, ca preot, un om politic sau un partid, mai bine te îngrijești să crești oameni cu viață sfântă, care să aducă roadă bună în viața cetății. Ca orice om, și politicianul poate să greșească și chiar poate lua uneori decizii care contravin poruncilor dumnezeiești. Și atunci te faci și tu părtaş la căderea aceluia, ca unul care ai contribuit la ascensiunea lui.

Nu poți să recomanzi, ca reprezentant al Bisericii, un canal privat de comunicare – chiar și al unora care se (auto)declară misionari –, ci trebuie ca tu însuși să te străduiești a propovădui Evanghelia prin toate mijloacele care-ți sunt la îndemână. E mare ispita celor ce capătă o anumită notorietate și cred că au competența (și chiar datoria) de a judeca cele din Biserică, uneori generând tulburări sau chiar mișcări schismatice. Să nu contribui și tu la o astfel de rătăcire!

Cleric fiind, nu ai competența de a recomanda vreun medicament sau tratament medical, dar poți să te rogi ca Dumnezeu să lumineze și pe medici, și pe pacienți să facă alegerea cea bună. Ce se va întâmpla dacă un om va avea de suferit (sau chiar își va găsi moartea), fiind influențat de o astfel de „recomandare”? Fie că a primit, fie că a refuzat ceva de ordin medical. Poți spune că nu-l ai pe conștiință?

Și exemplele pe tema „recomandărilor” pot continua pe pagini întregi. Anticipez o reacție contra celor de mai sus: oare nu este această atitudine o eschivare sau o evitare a asumării responsabilității de călăuzitor al „turmei celei cuvântătoare”? Înainte de a da un răspuns, haideți să ne reamintim un pasaj din Evanghelie: „Zis-a Lui cineva din mulțime: «Învățătorule, zi fratelui meu să împartă cu mine moștenirea». Iar El i-a zis: «Omule, cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?» Și a zis către ei:

«Vedeți și păziți-vă de toată lăcomia, căci viața cuiva nu stă în prisosul avuțiilor sale» (Luca 12, 13-15). Apoi, Mântuitorul a spus celor prezenți pilda bogatului căruia „i-a rodit din belșug țarina” (v. Luca 12, 16-21). Oare nu putea Iisus, Fiul lui Dumnezeu fiind, să facă o judecată dreaptă între cei doi frați? Dar a refuzat, pentru că acest tip de judecată fusese încredințat oamenilor (judecătorilor), El asumându-și rolul de a învăța cele ce țin de mântuire, de izbăvirea de patimi, de ridicarea la o viață duhovnicească, dumnezeiască.

Așadar, nu este vorba despre a evita uneori să ne pronunțăm pe teme fierbinți, de actualitate, ci de a proceda în toate cu discernământ, având ca reper pe Însuși Hristos. Sunt situații în care nu avem voie să tăcem și situații în care nu este necesar să vorbim. Când este vorba despre elemente sau situații cu impact asupra dreptei credințe sau asupra vieții bisericești, se cuvine „să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni” (cf. **Faptele Apostolilor 5, 29**). Când sunt aspecte ce trebuie cântărite din perspectivă lumească, fiecare să caute repere. O bună așezare duhovnicească va ajuta pe oricine să facă alegerea corectă, să găsească încredințare pentru o decizie sau alta.

A existat și va exista întotdeauna o presiune asupra clericilor din partea celor ce urmăresc nu voia lui Dumnezeu, ci interese de tot felul. Nimic nou sub soare. Ce mă amuză și mă întristează, în același timp, este că sunt unii care, de-a lungul anilor, au acuzat Biserica de „ingerințe nepermise” în viața publică, dar care îi cer, brusc, „să fie mai implicată”. Vasăzică, nu era bine ca preoții să spună la referendum că e lăsat de la Dumnezeu ca o căsătorie să unească un bărbat și o femeie sau ca acești păstori de suflete să aibă o preocupare publică pentru respectarea libertăților religioase în vreme de pandemie, măcar la nivelul respectării altor libertăți. În schimb ei, preoții, „trebuie” să se pronunțe pe subiecte ce realmente le depășesc competențele! Părerea mea e că, dincolo de alte considerații, cei ce lucrează de luni până sâmbătă la discreditarea „popilor” nu pot să le ceară acestora ca duminică să fie... „vectori de comunicare”! Sau pot, dar se contrazic pe ei înșiși.

Icoana Anului omagial 2021

Sursa: Ziarul Lumina

La finalul Sfintei Liturghii săvârșite în Catedrala Patriarhală la 1 ianuarie 2021, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a prezentat icoana acestui an omagial.

” Sunt trei sfinți care s-au născut pe teritoriul țării noastre, dar au mers în afara țării în misiune, în lucrare duhovnicească. **Sfântul Cuvios Ioan Casian** a fost hirotonit diacon de către Sfântul Ierarh Ioan Gură de Aur. Era originar din Dobrogea și a trăit la sfârșitul secolului al IV-lea și în prima jumătate a secolului al V-lea. Un alt sfânt dobrogean, **Cuviosul Dionisie Exiguul**, a trăit la sfârșitul secolului al 5-lea și în prima parte a secolului al 6-lea. **Sfântul Cuvios Ioan Iacob** a trăit în secolul 20, a trecut la Domnul în anul 1960 și moaștele lui au fost descoperite intacte 20 de ani mai târziu, în 1980. El a fost trecut în rândul sfinților de către Patriarhia Română și apoi de către Patriarhia Ierusalimului”, a arătat Preafericirea Sa.

Acești trei sfinți de origine română nu au mormintele în țară, ci printre străini. „Sfântul Ioan Casian are mormântul la Marsilia, în Franța. Sfântul Dionisie Exiguul, părintele erei creștine, este înmormântat undeva în Italia, nu se știe precis locul. Sfântul Ioan Iacob, numit și Noul Hozevit, are moaștele la Mănăstirea „Sfântul Gheorghe” din Hozeva, Israel. Acești trei sfinți sunt în mod deosebit **rugători pentru poporul român și ocrotitori ai românilor plecați printre străini.** Sfântul Ioan Casian este un părinte al Bisericii nedespărțite, el cunoștea foarte bine limba latină și limba greacă, a înțeles două mănăstiri la Marsilia și a elaborat mai multe scrieri duhovnicești, mai ales pentru monahi. Dionisie Exiguul a fost printre cei mai învățați oameni ai timpului său. A fost consilier pentru 10 papi la Roma, a organizat biblioteca Bisericii Romane și a cerut Papei Ioan, pe la anul 530, să nu se mai numere anii de la întemeierea Romei, ci de la Nașterea lui Hristos.

De aceea socotim că este necesar să avem în vedere **îndemnul Sfântului Ioan Iacob**, care este pictat în mijlocul icoanei, scris pe un pergament: **Fii pribegi ai țării mele,/ Necăjiți printre străini,/ Nu uitați menirea voastră/ De români și de creștini.** Cu alte cuvinte, prin acest îndemn, el îi cheamă pe toți românii care se află printre străini să nu-și piardă identitatea de neam și de credință.